

МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ

ЛЬОТНА АКАДЕМІЯ НАЦІОНАЛЬНОГО АВІАЦІЙНОГО УНІВЕРСИТЕТУ

«ЕКОНОМІКО – ПРАВОВІ ДИСКУСІЇ»

Матеріали

Всеукраїнської науково-практичної Інтернет-конференції

студентів, аспірантів та молодих учених

30 квітня 2020 р.

Кропивницький 2020

За характером поведінки на ринку стратегії поділяються на: активну (наступальну, експансивну), пасивну, комбінацію активної і пасивної.

За способом досягнення конкурентних переваг: стратегію лідерства за витратами, диференціації, оптимальних витрат, сфокусовану стратегію низьких витрат та диференціації.

Вихідними даними для розробки стратегічного управління є:

- загальні цілі, стратегії та критерії розвитку підприємства, конкретизовані для кожної з підсистем управління;
- аналітичні матеріали для дослідження системи управління організаційного діагнозу, техніко-економічні розрахунки щодо різних напрямів і можливостей розвитку організаційної системи;
- законодавчі документи, норми та нормативи для побудови системи управління підприємств різного типу [2].

Таким чином, у процесі реалізації стратегії кожний рівень керівництва розв'язує свої певні задачі та здійснює закріплені за ним функції. Стратегічне управління підприємством спрямоване на людей, реалізацію їх інтересів. Тому основою класифікації методів управління є внутрішній зміст мотивів, якими керується людина у процесі виробничої чи іншої діяльності.

Список використаних джерел:

1. Ахматова М. Теоретичні моделі конкурентоздатності / М.Ахматова, Е.Попов // Маркетинг. - 2013. - № 4. - С. 39-48.
2. Ставицький О.В. Методологічні основи стратегічного управління підприємством [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://www.economy.nauka.com.ua/?op=1&z=698>

УДК 658.15

Легінькова Н.І.

*к.е.н, доцент, доцент кафедри менеджменту, економіки та туризму
Львівна академія Національного авіаційного університету*

Колеснік В.Г.

*магістрант кафедри менеджменту, економіки та туризму
Львівна академія Національного авіаційного університету*

ФОРМУВАННЯ ФІНАНСОВИХ РЕСУРСІВ НА ПІДПРИЄМСТВІ

В економічних умовах господарювання фінансові ресурси мають дуже велике значення, оскільки це єдиний вид ресурсів підприємства, що перетворюється безпосередньо з мінімальним тимчасовим проміжком у будь-який інший вид ресурсів. Всі фінансові ресурси задовольняють усі потреби, які виникли або можуть виникнути у підприємства щодо поточної діяльності підприємства та його розвитку.

За таких умов важливим стає застосування сучасних механізмів, принципів, ефективних методів, інструментів в управлінні підприємствами для фінансування необхідного обсягу витрат та забезпечення бажаного рівня доходів. На безупинну діяльність підприємства впливає визначення оптимальної потреби у фінансових ресурсах, забезпечення їх структури, джерел формування та обґрунтованих напрямів використання.

Фінансові ресурси підприємства слід розглядати з позицій:

- запасу, що знаходить своє втілення у формі реальних активів підприємства, який може бути мобілізований за рахунок існування ринкового механізму перетворення активів на грошові кошти внаслідок того, що активи мають відповідний рівень ліквідності;
- потоку, де фінансові ресурси можуть проявлятися у формі фінансових активів суб'єкта підприємництва в процесі їх цільового використання для здійснення статутної діяльності, рух яких показується у звіті про рух грошових коштів, що пояснює зміну у статті «грошові кошти і їх еквіваленти» між двома датами балансу.

Фінансовим ресурсам підприємств притаманні такі властивості:

- фінансові ресурси мають стадію утворення;
- фінансові ресурси відображають відношення до власності;
- фінансові ресурси мають джерела формування та цілі використання;
- від джерел формування та напрямів використання залежить структура фінансових ресурсів [3].

Фінансові ресурси на підприємстві можна класифікувати таким чином:

1. За ознакою:
  - види фінансових ресурсів за джерелами їх утворення;
  - види фінансових ресурсів за термінами залучення;
  - види фінансових ресурсів за ознакою платності;
  - види фінансових ресурсів за найменуванням валюти.
2. За видами:
  - власні та залучені;
  - необмежені (власні фінансові ресурси) та термінові (фінансові ресурси, термін залучення яких більше одного року та фінансові ресурси, термін залучення до одного року);
  - безоплатні та платні;
  - фінансові ресурси в національній валюті та фінансові ресурси в іноземній валюті.

Функціонування будь-якого підприємства залежить від безлічі зовнішніх та внутрішніх факторів, а саме загроз, які визначають необхідність розробки такої системи управління фінансовими ресурсами, яка б дозволяла виконувати стратегічні та поточні цільові установки.

Слід визначити, що головною метою управління фінансовими ресурсами підприємства є забезпечення максимізації прибутку підприємства в поточному та перспективному періодах. В кінцевому випадку, ця мета

одержує конкретне вираження в забезпеченні максимізації ринкової вартості підприємства, що реалізує кінцеві фінансові інтереси його власників [2].

Фінансові відносини підприємства виникають тоді, коли на грошовій основі відбувається формування власних ресурсів підприємства, його прибутків, залучення позичкових джерел фінансування господарської діяльності, розподіл прибутків, що утворюються в результаті цієї діяльності, їхнє використання на цілі розвитку підприємства. Формування раціональної структури джерел фінансових ресурсів підприємницьких структур для фінансування необхідного обсягу затрат та забезпечення бажаного рівня доходів є одним із найважливіших завдань фінансів цих структур [1].

Оптимальна взаємодія фінансових відносин досягається використанням усіх фінансових категорій (виручка, прибуток, амортизація, оборотні кошти, кредит, бюджет, податки), нормативів, різного роду стимулів, пільг, санкцій та інших фінансових важелів.

Таким чином, формування та використання фінансових ресурсів підприємства дасть змогу забезпечити зростання достатку акціонерів та власників підприємства як фундаменту фінансового стану та добробуту, що проявляється в зростанні вартості підприємства та створенні грошової доданої вартості.

Список використаних джерел:

1. Білик М.Д. Фінанси підприємств [Текст]: [навч.посіб.] / М.Д.Білик. – К.: Знання, 2005. – 820 с.
2. Гуляєва Н. Фінансові ресурси підприємств [текст] / Н. Гуляєва // Фінанси України. – 2009. - № 12. – С. 58 – 62.
3. Хачатурян С. Сутність фінансових ресурсів та їх класифікація [текст] / С. Хачатурян // Фінанси України. – 2010. – № 4. – С. 77 – 81.

УДК 331.101.3

*Маклаков С.М., к.е.н.,
Центральноукраїнський національний технічний університет*

СОЦІАЛЬНО-ЕКОНОМІЧНА МОТИВАЦІЯ ЯК ІНСТРУМЕНТ АКТИВІЗАЦІЇ ПРАЦІ З ОЗНАКАМИ ІННОВАЦІЙНОСТІ

Сучасна наукова думка визнає, що для стимулювання праці з ознаками інноваційності недостатньо суто матеріальних стимулів, спонукати до творчої праці слід як економічно, так і соціально.

Розвиваючи в такому сенсі підходи М. Семікіної, А. Колота, С. Цимбалюк, І. Петрової, пропонуємо розглядати соціально-економічну мотивацію як складний процес впливу на поведінку особи/персоналу/зайнятих, детермінований внутрішніми та зовнішніми чинниками, що передбачає застосування економічних (задоволення матеріальних потреб) та соціальних (задоволення статусних потреб) методів, використання яких забезпечує ефективну працю з елементами